

درخوری در این باب تولید شده است.

اتصال به تاریخ

یکی از شگردهای جریان رسمی اقتصاد برای مقابله با جریان های رقیب، تاریخ‌زدایی و پیرنگ کردن محاسبات ذهنی ریاضی برای تبیین مسائلی بوده است. به همین دلیل است که مردم به درستی معتقدند عموماً آنچه در واقعیت وجود دارد متفاوت از مباحث کتاب‌های درسی است. در حوزه پیشرفت نیز چنین است و بدون داشتن تصویری تاریخی از این مفهوم، خطاهای شناختی بسیاری در مسیر حرکت به وجود خواهد آمد. لذا زمانی که پیشرفت کشور از تاریخ و حرکت تاریخی ملت ایران منتزع شده و برای مثال نقش مثبت دفاع مقدس و یا نقش منفی فتنه سال ۸۸ نادیده گرفته می‌شود، نسل جدید، شناختی از مسیر پیشرفت نخواهد داشت.

حرکت و صبرورت

در حال حاضر، ماهیت در حرکت و در حال شدن و در صبرورت انقلاب اسلامی روشن نشده است. زمانی که صحبت از پیشرفت به میان می‌آید، عده‌ای نمایی از فرد روی قله را در ذهن ترسیم می‌کنند و نمی‌دانند پیشرفت، حرکت همان فرد در مسیر قله است. در این میان، اگر رسانه نتواند تمایز بین «پیشرفته شدن» و «پیشرفت کردن» را روشن کند، هرگونه تلاش‌های رسانه‌ای برای تبیین دستاوردها و ظرفیت‌ها به تلاش برای ارائه تصویری غیرواقعی و پروپاگانداگونه تعبیر می‌شود.

دستاوردها و ظرفیت‌ها

انتظار این است که تبیین دستاوردها منجر به جوشش درونی

در محدود آثار داستانی تولید شده نیز درام پیرنگ، ارتباطی با چالش‌های واقعی مسیر پیشرفت ندارند. عموم آنها به جای پرداختن به چالش‌ها و درام‌های واقعی این حوزه (مبتنی بر موانع درونی و بیرونی پیشرفت) به سوی داستان‌های عشقی، امنیتی و مسائلی شبه اجتماعی میل کرده و از محتوای اصلی خود تهی شده‌اند.

جایگاه مردم

درون‌مایه جمهوری اسلامی ایران، رشد مشارکت‌جویانه مردم به سوی هدفی الهی است؛ که مفهومی بسیار متفاوت با دموکراسی مبتنی بر قدرت‌طلبی در غرب است. شاه‌کلید مباحث قانون اساسی در این حوزه به این بخش از متن مقدمه قانون اساسی بازمی‌گردد: «هدف از حکومت، رشد دادن انسان در حرکت بسوی نظام الهی است (والی‌الله‌المصیر) تا زمینه بروز و شکوفایی استعدادها به منظور تجلی ابعاد خداگونگی انسان فراهم آید (تخلقوا باخلاق الله) و این جز در گرو مشارکت فعال و گسترده تمامی عناصر اجتماع در روند تحول جامعه نمی‌تواند باشد.» در این عبارات به طور صریح هدف از حکومت و پیشرفت ذیل آن، تجلی استعدادهای انسان بسوی قرب الهی بیان شده که این هدف جز در سایه همکاری و همیاری فعال آحاد جامعه به دست نمی‌آید. در رسانه‌های فعلی. همان‌گونه که در میدان عمل نیز کم‌رنگ است. انرژی عظیم مردمی آزاد شده پس از انقلاب که می‌تواند منبع حرکت بسوی پیشرفت باشد بخوبی نمایش داده نشده است. لذا است که جهاد سازندگی به عنوان یکی از تبلورهای جایگاه مردم در پیشرفت مورد توجه رسانه نبوده و کمتر اثر

”

در رسانه‌های کشور تفاوت پیشرفت اسلامی ایرانی و توسعه غربی مشخص نیست. اخبار و برنامه‌های علمی از ساحت غربی خود جدا نشده.